

Súd: Okresný súd Rožňava
Spisová značka: 7P/106/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7813202851
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 04. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Marta Hrenčuková
ECLI: ECLI:SK:OSRV:2013:7813202851.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Rožňava sudkyňou Mgr. Martou Hrenčukovou, vo veci maloletého Q. Ď. nar. XX.XX. XXXX, zastúpeného kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny v Rožňave, dieťaťa rodičov M. Ď. nar. XX.XX. XXXX, zamestnanej LIDL SR v.o.s. Bratislava, bytom P. C. XX a L. Ď. nar. XX.XX. XXXX, zamestnaného VÚ Rožňava, bytom P. J.Á. XX, zastúpeného právnym zástupcom JUDr. Ladislavom Csákóom, advokátom, Rožňava Hviezdoslavova 4, na návrh matky, o úpravu práv a povinností rodičov voči maloletému takto

r o z h o d o l :

Okresný súd v Rožňave z v e r u j e maloletého Q. Ď. nar. XX.XX. XXXX do osobnej starostlivosti matky M. Ď. nar. XX.XX. XXXX.

Súd z a v ä z u j e otca L. Ď. nar. XX.XX. XXXX prispievať na výživu maloletého po 180,- Eur mesačne od 01.11. 2012, vopred vždy do 15 dňa toho ktorého mesiaca do rúk matky.

Súd z a v ä z u j e otca zaplatiť nedoplatok na výživnom na maloletého za obdobie od 01.11. 2012 do 30.04. 2013 v úhrnnej sume 200,- Eur do 15.06. 2013 do rúk matky.

Súd u p r a v u j e styky otca s maloletým tak, že otec bude mať možnosť sa s maloletým stykať :

- každý druhý týždeň v mesiaci v piatok od 16.00 hod. kedy maloletého prevezme od matky pred jej bytom do nedele do 16.00 hod. kedy maloletého matke na tom istom mieste odovzdá,
- prvú polovicu letných prázdnin , druhú polovicu jarných prázdnin a druhú polovicu zimných prázdnin s tým, že vždy v deň, ktorý pripadá na prvú polovicu letných prázdnin a druhú polovicu jarných a zimných prázdnin si maloletého prevezme od matky pred jej bytom o 9.00 hod. a v deň, ktorý pripadá na druhú polovicu letných prázdnin a koniec zimných a jarných prázdnin maloletého matke odovzdá o 16.00 hod. na tom istom mieste.

Matka bude p o v i n á maloletého na styk s otcom riadne pripraviť, odovzdať a prevziať ho od otca v stanovený čas a na stanovenom mieste.

Súd návrh matky na určenie výživného v ostatnej časti z a m i e t a .

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov tohto konania.

o d ô v o d n e n i e :

Matka svojím návrhom žiadala, aby súd zveril maloletého do jej starostlivosti a otca zaviazal prispievať na jeho výživu po 450,- Eur mesačne od mája 2012. Styky otca s maloletým navrhla upraviť každý druhý víkend v mesiaci v piatok od 16.00 hod. do nedele do 14.00 hod. Svoj návrh odôvodnila

tým, že na tunajšom súde prebieha od 31.05. 2012 jej rozvodové konanie s otcom maloletého pod spisovou značkou 5P/127/2012. Otec maloletého zámerne sa snaží dosiahnuť, aby súd vo veci rozvodu manželstva rozhodol čo najneskôr, rozhodla sa podať tento návrh na súd. Otec maloletého od podania návrhu na rozvod manželstva, teda od 31.05. 2012 prispel na výživu maloletého iba v novembri 2012 sumou 130,- Eur a od tej doby každý mesiac sumou 150,- Eur do mesiaca február 2013. Takto zasielané výživné však nepostačuje pre maloletého už aj vzhľadom na výšku príjmov otca dieťaťa. Nie je pravdou jeho tvrdenie v rozvodovom konaní, že všetky potreby maloletého hradí on, lebo mu platil iba stravné v škole a to iba z dôvodu, že poberal daňový bónus na dieťa. Od 01.02. 2013 daňový bónus poberá ona a otec od tej doby stravné v škole neuhrádza.

Matka na pojednávaní dňa 28.03. 2013 vo svojej výpovedi uviedla, že s otcom maloletého nežije v spoločnej domácnosti od mája 2012, resp. začiatkom júna 2012 sa s maloletým zo spoločnej domácnosti odsťahovala a od tej doby starostlivosť o maloletého zabezpečuje sama, resp. so svojim priateľom. Otec maloletého až do novembra 2012 neprispieval na výživu dieťaťa, platil iba stravu v školskej jedálni od 13,- Eur do 20,- Eur mesačne. Je síce pravdou, že na jej účet zaslal 300,- Eur, túto sumu však nepovažuje za výživné, lebo podľa nej táto suma bola určená ako odškodné pre ňu, keď ju otec maloletého napadol a potom bola aj práceneschopná. Otec ju totiž žiadal, aby podnet na jeho trestné stíhanie odvolala. Od novembra 2012 otec na výživu maloletého prispieva po 130,- Eur mesačne, resp. od decembra platí 150,- Eur mesačne. Od tej doby však stravu v školskej jedálni neuhrádza. Otec sa s maloletým stýkal počas víkendov až do 07.03. 2013. Od tej doby sa s maloletým nestýka, lebo syn nechce k nemu chodiť s odôvodnením, že sa u neho necíti dobre. Maloletý navštevuje 6. ročník základnej školy. Výživné na neho žiada určiť po 450,- Eur mesačne, lebo príjem otca je podstatne vyšší, ako jej príjem, keď dosahuje viac ako 1.000,- Eur mesačne. Ona u svojho zamestnávateľa zarába okolo 600,- Eur mesačne. Maloletý sa stravuje v školskej jedálni a krúžkovej činnosti sa venuje taktiež v škole. Zabezpečuje aj jeho ďalšie potreby a to stravu, čo činí asi 100,- Eur mesačne a jeho zdravotný stav si vyžaduje ďalšie finančné prostriedky, lebo je alergik a za lieky mu každý druhý mesiac dopláca 13,- Eur. Za internet mu platí 18,- Eur a za mobilný telefón 8,- Eur mesačne. Kупuje mu aj oblečenie a ďalšie potreby. Dvakrát mesačne s ním chodí do kina do Košíc a Popradu, s čím sú spojené ďalšie náklady. Otec maloletému kúpil darček na Vianoce a na Mikuláša a pred časom mu kúpil nejaké školské potreby. S maloletým býva v jednoizbovom byte a náklady uhrádza po 200,- Eur mesačne. Žije s priateľom B. I., ktorý poberá výsluhový dôchodok. Priateľ jej na bývanie prispieva po 100,- Eur mesačne a kupuje aj stravu do domácnosti. Má vyživovaciu povinnosť k jednému maloletému dieťaťu po 170,- Eur mesačne. O sebe uviedla, že pracuje ako predavač - pokladník a jej syn z I. manželstva je dospelý a samostatný. Matka k výpovedi otca uviedla, že otec nehovorí pravdu, lebo maloletý bol celé prázdniny u jej rodičov. U rodičov otca bol iba týždeň. 10.07. 2012 jej otec poslal 300,- Eur po tom, keď na polícii svedčila v jeho prospech ohľadom jej napadnutia. Je pravdou, že platil synovi za stravu v škole, lebo poberal na neho daňový bónus. Nie je pravdou tvrdenie otca, že do septembra bývala v ich spoločnom byte. Do bytu chodila, ale bývala u svojho priateľa v jeho prenajatom byte. Vkladnú knižku synovi založila ona, peniaze na ňu dával aj otec maloletého a je tam suma 1.000,- Eur. Z tejto vkladnej knižky postupne vyberala peniaze na potreby maloletého. V mesiaci jún 2013 jej otec do rúk 200,- Eur nedal.

Na pojednávaní dňa 18.04. 2013 matka trvala na svojom návrhu a predložila súdu čestné vyhlásenie svojej matky o tom, že maloletý u nej trávil letné prázdniny. Na tomto tvrdení trvala aj po výpovedi svedkyne M. Ď. a uviedla, že u nej bol maloletý iba týždeň .

Na pojednávaní dňa 30.04. 2013 matka vo svojej výpovedi uviedla, že na svojom návrhu v celom rozsahu trvá. Naďalej uvedenú sumu 300,- Eur nepovažuje za výživné a na výživu maloletého otec začal prispievať iba v mesiaci november 2012. So synom sa stýka, chodia do cukrárne, ale v poslednej dobe syn u neho netrávi víkendy. Otec maloletému na Mikuláša kúpil dve mikiny a na Vianoce foťák. Pokiaľ ide o čerpanie dovolenky otcom, matka trvala na tom, že počas letných prázdnin mohol čerpať tri týždne dovolenky, ako to vyplýva z predloženého záznamu, napriek tomu trvá na tom, že syn u neho trávil iba týždeň. Ona so synom bola v telefonickom kontakte a syn jej hovoril, že chce už otca odísť. Zo spoločnej domácnosti sa odsťahovala v júni 2012 po tom, keď ju otec maloletého napadol. V mesiaci máj a jún 2012 otec maloletého ešte uhrádzal náklady za bývanie a ona kupovala potraviny do domácnosti. Od júna 2012 sa do spoločnej domácnosti nevrátila, iba v mesiaci september 2012 trávila v byte otca jednu noc, keď otec dieťaťa bol na služobnej ceste. Bolo to 14.09. 2012. Otec sa vrátil zo služobnej cesty a zavolať jej priateľovi, ktorému uviedol, že sa vrátila domov a budú spolu žiť. Priateľ mu napísal, že si to nemyslí a že ona s ním bude naďalej. Matka ďalej uviedla, že nevedela o tom, že výživné na dieťa

môže žiadať aj späť, mala pritom aj vkladnú knižku a preto návrh na úpravu práv a povinností rodičov voči maloletému v máji resp. júni 2012 nepodávala. Predložila súdu výpis z účtu a vkladnú knižku a poukázala na to, že 13.04. 2012 z uvedenej vkladnej knižky vybrala sumu 2.900,- Eur z dôvodu, že sa jej otec maloletého vyhrážal, že jej vkladnú knižku zoberie. 02.12. 2012 potom založila novú vkladnú knižku.

Otec s návrhom matky nesúhlasil a vo svojej výpovedi uviedol, že súhlasí s tým, aby maloletý syn do rozvodu ich manželstva bol zverený do starostlivosti matky. Výživné na neho žiada určiť od 150,- Eur do 180,- Eur mesačne od 01.03. 2013 a styky s maloletým navrhol upraviť každý druhý víkend v mesiaci od piatku do nedele. Otec trval na tom, že matka sa zo spoločnej domácnosti odsťahovala iba 14.09. 2012. V mesiaci jún 2012 jej dal do rúk 200,- Eur na výživu maloletého a zaplatil aj stravu v školskej jedálni za uvedený mesiac asi v sume 27,- Eur. Potom matka s maloletým bývala striedavo týždeň u neho a týždeň u svojho priateľa. Počas letných prázdnin bol maloletý v starostlivosti starých rodičov. V mesiaci júl 2012 bol u jeho rodičov v V. E.. Tri týždne čerpal dovolenku a staral sa o neho u svojich rodičov a zabezpečoval aj jeho potreby. Matka v tom čase na potreby maloletého neprispievala. V mesiaci august 2012 bol maloletý u starých rodičov zo strany matky. V mesiaci júl 2012 poslal matke šekom 380,- Eur na výživu maloletého. V auguste 2012 mu kúpil mobil za 180,- Eur. Do 14.09. 2012 matka s maloletým bývala v ich spoločnom byte a starostlivosť o maloletého zabezpečovali obidvaja. 14.09. 2012 sa odsťahovala a od novembra 2012 na výživu maloletého prispieva. V novembri 2012 zaslal 130,- Eur a od decembra 2012 na výživu maloletého syna prispieva po 150,- Eur mesačne. Synovi šetril a na vkladnej knižke mal 3.300,- Eur. Matka v lete 2012 vkladnú knižku zobrala. Od septembra 2012 do februára 2013 uhrádzal maloletému aj stravu v školskej jedálni. Kúpil mu aj spomínaný mobil, USB kľúč, slúchadlá na počítač, tenisky a zimné topánky. Kúpil mu aj darčeky. Od decembra 2012 sa s ním stýka každý druhý víkend. 19.03. 2013 boli v cukrárni a začiatkom marca 2013 syn u neho trávil celý víkend. Od tej doby ho matka nechce dať na víkendy. Je pravdou, že na tunajšom súde prebieha ich rozvodové konanie a na čas po rozvode žiada zveriť maloletého do svojej starostlivosti. Súd pojednávanie odročil a bolo nariadené znalecké dokazovanie. Odkedy nežijú spolu, býva sám v štvorizbovom byte, ktorý patrí do ich BSM. Ďalšie deti nemá. Náklady za byt uhrádza po 250,- Eur mesačne a hypotekárny úver spláca po 140,- Eur mesačne. Jeho príjem vrátane príspevku na bývanie činí asi 1.350,- Eur mesačne. Pokiaľ matka uvádza, že jej poslal odškodné v sume 380,- Eur, jej tvrdenie sa nezakladá na pravde. Uvedené peniaze jej poslal šekom a považuje to za výživné na maloletého. Do 30.11. 2012 uhrádzal za matku aj náklady za internet napriek tomu, že počítač mala u seba a ona ho užívala. Otec na pojednávaní predložil aj písomné dôkazy, potvrdenie od OTP Banky o tom, že dal príkaz na úhradu výživného 07.07. 2012 na sumu 80,- Eur, 10.07. 2012 na sumu 300,- Eur a 12.11. 2012 na sumu 130,- Eur a od 12.12. 2012 na sumu 150,- Eur mesačne.

Na pojednávaní dňa 18.04. 2013 otec vo svojej výpovedi uviedol, že počas letných prázdnin trávil s maloletým tri týždne od 06.07. 2012 do 25.07. 2012 u svojich rodičov. V tom čase čerpal dovolenku. V auguste 2012 bol maloletý u rodičov matky okrem troch dní, keď ho mal u svojich rodičov cez víkend a to od 18.08. do 21.08. 2012.

Na pojednávaní dňa 30.04. 2013 otec uviedol, že príjem matky činí 438,- Eur čistého mesačne. Trval na tom, že matka počas letných mesiacov spávala v ich byte, lebo on nebol doma. Aj v septembri 2012 bola v byte od 08.09. do 14.09. 2012 a spoločnú domácnosť opustila 14.09. 2012. V čase, keď bývala v byte, on uhrádzal náklady za bývanie a kupoval aj potraviny. Na výživu syna prispel aj tak, ako už uviedol a v mesiaci august 2012 mu kúpil mobil, v mesiaci september tenisky za 15,- Eur a dal mu 25,- Eur na zimné topánky. Platil aj stravu v školskej jedálni a kupoval mu aj darčeky. V septembri 2012 zaplatil synovi aj školské potreby asi v sume 15,- Eur a kúpil mu slúchadlá na počítač v sume 22,- Eur a slúchadlá na mobil v sume 10,- Eur. Na účet maloletého dal aj vreckové v sume 40,- Eur, na uvedenej vkladnej knižke úspory v sume 100.000,- Sk našetril on od roku 2007 do roku 2009, kedy matka bola nezamestnaná. Otec predložil súdu aj ďalšie dôkazy a to potvrdenie o čerpaní dovolenky od svojho zamestnávateľa.

Súd vo veci vypočul aj svedkyňu M. Ď., starú matku zo strany otca. Táto svedkyňa vo svojej výpovedi uviedla, že vie o tom, že rodičia sa rozvádajú. Matka maloletého asi pred dvoma rokmi prestala ku ním chodiť na návštevy, od tej doby ku ním chodí iba maloletý s otcom. Naposledy bol otec s maloletým u nej v mesiaci júl 2012. Trávili v jej domácnosti necelé tri týždne. Bolo to začiatkom letných školských prázdnin. Boli spolu aj na výlete v Terchovej a na Strečne. V tom čase potreby maloletého zabezpečovala

ona, ako aj jej otec. Táto návšteva trvala 15 až 16 dní. Svedkyňa trvala na tom, že otec maloletého čerpal dovolenku v trvaní troch týždňov a s maloletým od nej odchádzal pred uplynutím tejto dovolenky. Vtedy maloletého odniesol druhej starej matke, od tej doby sa nestretli, kontaktovali sa iba telefonicky. Prišli iba koncom letných prázdnin na jeden víkend.

Zo spisu tunajšieho súdu 5P/127/2012 súd zistil, že dňa 31.05. 2012 matka maloletého podala na tunajší súd návrh na rozvod manželstva a na úpravu práv a povinností rodičov voči maloletému na čas po rozvode. Pojednávanie dňa 07.03. 2013 bolo vo veci odročené za účelom ďalšieho dokazovania, nariadenia znaleckého posudku z odboru psychológie. Znalkyňa vo veci podala znalecký posudok dňa 09.04. 2013 a súd vo veci vytyčil pojednávanie na 10.06. 2013. Z uvedeného znaleckého posudku súd zistil, že medzi matkou a maloletým je vzájomne silný pozitívny citový vzťah a väzba. Vzájomný citový vzťah syna s otcom je v súčasnosti plný napätia, frustrácie, neuspokojených citových potrieb, keď syn otca citovo odmieta kvôli jeho prchkej a výbušnej povahe. Maloletý si želá ostať v osobnej starostlivosti matky, lebo pri nej má pocit citového bezpečia a istoty. Ani jeden z rodičov nemá ideálne osobnostné a emocionálne kvality. Je pravdepodobné, že obidvaja rodičia ovplyvňujú maloletého svojimi emóciami, vyjadreniami a postojmi voči osobe druhého rodiča. Je v záujme maloletého jeho ďalšieho zdravého vývinu, vzhľadom na jeho intenzívnejšiu citovú väzbu k matke, aby ostal v jej osobnej starostlivosti. Vzhľadom na jeho osobnostný vývin by mohlo dôjsť k vážnemu ohrozeniu jeho psychického zdravia, keby sa jeho želanie nerešpektovalo.

Zo správy od Mestského úradu Rožňava súd zistil, že rodičia maloletého majú trvalý pobyt na adrese P. J. XX. Sú manželia a z ich manželstva pochádza maloletý Q..

Podľa správy od Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny v Rožňave, osobnú starostlivosť o maloletého zabezpečuje matka, ktorá s ním býva v prenajatom jednoizbovom byte. Matka žije s priateľom B. I.Á.. Náklady za bývanie uhrádza po 200,- Eur mesačne. Maloletý si povinnú školskú dochádzku plní na ZŠ ul. Pionierov v Rožňave, kde je žiakom 6. ročníka. Otec maloletého býva v spoločnom bydlisku rodiny v štvorizbovom byte a hradí nájomné a inkaso a spláca spoločný úver. Otec na výživu maloletého od prerušenia spolužitia rodičov v auguste 2012, od novembra 2012 prispieva podľa matky sumou 150,- Eur mesačne. Otec má záujem podieľať sa na výchove maloletého a syn u neho trávi každý druhý víkend. V konaní o rozvod manželstva otec uviedol, že synovi kúpil aj oblečenie a doplnky k počítaču.

Zo správy od Základnej školy ul. Pionierov Rožňava súd zistil, že maloletý je žiakom 6. triedy a býva s matkou. V škole dosahuje priemerné výsledky, jeho školská dochádzka je pravidelná. Navštevuje internetový krúžok, zaujímajú ho počítače, doma má vlastný počítač. Školské pomôcky má zabezpečené. Starostlivosť matky o maloletého je dobrá. Náklady spojené s návštevou školy pozostávajú z rodičovského príspevku v sume 14,- Eur, z poistenia 0,90 Eur, z nákladov na športové a kultúrne podujatia 50,- Eur, za učebné potreby a pomôcky 120,- Eur, za učebnice a pracovné zošity 30,- Eur a za obedy v školskej jedálni 1,04 Eur denne.

Podľa správy od zamestnávateľa otca Vojenský útvar Rožňava, otec pracuje ako profesionálny vojak od 08.07. 1995. Prácu vykonáva presne a profesionálne. Cez víkendy a štátne sviatky nepracuje, má voľno. Dosahuje v priemere 1.299,50 Eur čistého mesačného zárobku.

Zo správy od zamestnávateľa matky LIDL SR v.o.s. Bratislava, predajňa potravín Rožňava, matka pracuje od 20.09. 2009 ako predavač - pokladník a svoje pracovné povinnosti si plní zodpovedne a k spokojnosti nadriadených. Dosahuje v priemere 291,60 Eur čistého mesačného zárobku. Zo mzdových listov matky vyplýva, že jej čistý príjem od novembra 2012 je vyšší a činí okolo 353,10 Eur mesačne, pričom v mesiaci február 2013 jej čistý príjem činil 437,95 Eur.

Z predloženého čestného vyhlásenia zo dňa 11.04. 2013 vyplýva, že N. Š. - stará matka zo strany matky čestne vyhlásila, že maloletý takmer celé letné prázdniny v mesiacoch júl a august 2013 trávil u nej v L. A. okrem jedného týždňa, keď ho v pondelok odniesla za otcom na autobusovú stanicu v Žiline a nasledujúci pondelok pre neho na spomínanú stanicu išla. Uvedený týždeň maloletý trávil u starých rodičov zo strany otca v V. E.. Toto čestné prehlásenie predložila súdu matka maloletého.

Z predloženého záznamu o neprítomnosti profesionálneho vojaka vo výkone štátnej služby od raketomotného oddielu súd má za preukázané, že otec maloletého v čase od 02.07. 2012 do 24.07. 2012 čerpal dovolenku.

Súd vo veci vykonal dokazovanie aj ďalšími písomnými dôkazmi a to predloženou vkladnou knižkou, ako aj výpisom z účtu matky.

Právny zástupca otca poukázal na prevedené dokazovanie, ako aj na to, že čestné vyhlásenie zo strany starej matky zo strany matky maloletého predložila bez výzvy súdu, bez náležitých zákonných podmienok, keď stará matka nebola poučená o následkoch trestnosti krivej výpovede a preto uvedené čestné vyhlásenie nemožno považovať za dôkaz, poukázal na výpoveď svedkyne - starej matky zo strany otca, ktorá bola po poučení presvedčivá, ako aj na to, že uvedených 300,- Eur nemožno považovať za odškodné, ako to tvrdí matka a nemožno ho akceptovať, vychádzajúc z toho, že rodičia maloletého sú ešte manželia a trvá ich BSM, išlo by teda o právny nezmysel, keby matka dostala od otca odškodné zo spoločných peňazí, poukázal aj na to, že tvrdenie matky, že nežijú v spoločnej domácnosti od mája 2012 sa taktiež nezakladá na pravde, vychádzajúc z predložených dôkazov a vychádzajúc z toho, že matka neuniesla dôkazné bremeno, pokiaľ ide o jej tvrdenie, pokiaľ výživné žiada spätne od mája 2012 uvádza, že návrh na súd nepodala z dôvodu, že nevedela o tom, že môže žiadať výživné aj spätne, dozvedela sa o tom iba od právneho zástupcu v marci 2013, neznalosť zákona však nikoho neospravedlňuje, je pritom preukázané, že otec si svoju vyživovaciu povinnosť plnil a plní po 150,- Eur mesačne. Navrhol, aby maloletý bol zverený do starostlivosti matky a výživné zo strany otca bolo určené po 150,- Eur mesačne od právoplatnosti rozsudku a zároveň navrhol aj upraviť styky otca s maloletým, každý druhý víkend od piatku do nedele, ako aj polovicu všetkých školských prázdnin.

Kolíznym opatrovníkom maloletého taktiež poukázal na prevedené dokazovanie, na znalecký posudok podaný v konaní o rozvod manželstva rodičov maloletého a vzhľadom aj na vôľu maloletého navrhol zveriť maloletého do osobnej starostlivosti matky, upraviť styky otca s maloletým každý druhý víkend od piatku do nedele, ako aj počas školských prázdnin a otca zaviazal k vyživovacej povinnosti voči maloletému vychádzajúc z príjmu obidvoch rodičov. Poukázal aj na to, že maloletý v roku 2012 mal zabezpečené potreby, neutrpel, ujmu, ale vychádzajúc zo znaleckého posudku trpí ujmu pre konflikt rodičov, čo je z hľadiska záujmu maloletého podstatnejšie. Rozhodnutie o výške výživného ponechal na zváženie súdu.

V zmysle ustanovenia § 36 ods. 1 Zákona o rodine č. 36/2005 Z.z., rodičia maloletého dieťaťa, ktorí spolu nežijú, sa môžu kedykoľvek dohodnúť o úprave výkonu ich rodičovských práv a povinností. Ak sa nedohodnú, môže súd aj bez návrhu upraviť výkon ich rodičovských práv a povinností, najmä určí, ktorému z rodičov maloleté dieťa zverí do osobnej starostlivosti.

V zmysle ustanovenia § 65 ods. 1,2,3 Zákona o rodine č. 36/2005 Z.z., ak rodičia maloletého dieťaťa spolu nežijú, súd upraví rozsah ich vyživovacej povinnosti alebo schváli ich dohodu o výške výživného. Súd postupuje rovnako aj v prípade, ak rodičia spolu žijú, ale jeden z nich svoju vyživovaciu povinnosť voči maloletému dieťaťu dobrovoľne neplní. Výživné plnoletých detí upraví súd len na návrh.

V zmysle ustanovenia § 75 ods. 1 citovaného zákona o rodine, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu, rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

V zmysle ustanovenia § 62 ods. 1 až 5 Zákona o rodine č. 36/2005 Z.z., plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Obidvaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností a možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov. Každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti a možnosti a majetkové pomery, je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené neplnoleté dieťa, alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona. Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na

starostlivosť rodičov o domácnosť. Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopnosti, možnosti a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

V zmysle ustanovenia § 25 ods. 1,2,3,4,5 Zákona o rodine č. 36/2005 Z.z., rodičia sa môžu dohodnúť o úprave styku s maloletým dieťaťom. Dohoda o styku rodičov s maloletým dieťaťom sa stane súčasťou rozhodnutia súdu. Ak sa rodičia nedohodnú o úprave styku s maloletým dieťaťom, upraví styk rodičov s maloletým dieťaťom súd. Ak je to potrebné v záujme maloletého dieťaťa, súd styk maloletého dieťaťa s rodičom obmedzí, alebo ho zakáže. Ak jeden z rodičov opakovane bezdôvodne a zámerne neumožňuje druhému rodičovi styk s maloletým dieťaťom, môže súd zmeniť i bez návrhu rozhodnutie o osobnej starostlivosti. Ak je to potrebné v záujme maloletého dieťaťa a ak to vyžadujú pomery v rodine, môže súd upraviť styk dieťaťa aj s blízkymi osobami. Ustanovenia ods. 1 až 4 sa použijú primerane.

Z prevedeného dokazovania vyplýva, že maloletý pochádza z manželstva rodičov. Vzťahy rodičov maloletého sú narušené, o čom svedčí aj to, že na tunajšom súde prebieha od 31.05. 2012 konanie o rozvod ich manželstva a vo veci je nariadené pojednávanie na 10.06. 2013. Odkedy rodičia nežijú v spoločnej domácnosti, starostlivosť o maloletého zabezpečuje matka. Matka síce vo svojich výpovediach uvádza, že s otcom maloletého nežijú v spoločnej domácnosti od mája resp. od začiatku júna 2012, ale v samotnom návrhu uviedla, že výživné žiada určiť od dátumu podania žiadosti o rozvod manželstva. Otec maloletého pritom uvádza, že nie je pravdou tvrdenie matky, že nežijú v spoločnej domácnosti od mája resp. od začiatku júna 2012, ale iba od 14.09. 2012, kedy matka sa zo spoločnej domácnosti definitívne odsťahovala. Matka vo svojich výpovediach trvala na tom, že otec od mája resp. od začiatku júna 2012 na výživu maloletého riadne neprispieva, poslal jej iba 300,- Eur, čo nepovažuje za výživné, podľa nej ide o odškodné, ktoré jej otec zaslal preto, lebo v trestnom konaní svedčila v jeho prospech a iba od novembra 2012 začal prispievať na výživu maloletého, keď jej poslal 130,- Eur a od decembra 2012 jej posielal 150,- Eur mesačne. Matka však zároveň uviedla, že otec uhrádzal maloletému stravu v školskej jedálni a v mesiacoch máj a jún 2012 ešte uhradil aj náklady za bývanie, pričom ona kupovala potraviny do domácnosti. Matka trvala aj na tom, že celé letné prázdniny syn trávil u jej matky a nie je pravdou tvrdenie otca, že tri týždne bol maloletý s ním u jeho matky a starali sa o neho spoločne, lebo on v tom čase čerpal dovolenku. Podľa názoru súdu vychádzajúc z prevedeného dokazovania a to z výpovede obidvoch rodičov, ako aj z predložených písomných dôkazov však vyplýva, že do novembra 2012 obidvaja rodičia sa podieľali na odôvodnených potrebách maloletého, Rodičia síce za celé uvedené obdobie žili rozháraným manželským životom a matka sa zdržiavala s maloletým tak v spoločnom byte, ako aj u svojho priateľa, ale otec maloletého za uvedené obdobie si vyživovaciu povinnosť voči maloletému taktiež plnil, lebo zo samotnej výpovede otca vyplýva, že matke odovzdal uvedené finančné prostriedky, pričom otec aj sumu 300,- Eur považuje za výživné na maloletého, hradil maloletému stravu v školskej jedálni a aj inou formou sa podieľal na jeho potrebách, pričom v mesiaci júl 2013 v trvaní troch týždňov on zabezpečoval jeho potreby, keď s ním trávil dovolenku u svojej matky. Táto skutočnosť pritom vyplýva aj z výpovede svedkyne - starej matky maloletého zo strany otca, ktorá na súde vypovedala po riadnom poučení aj o následkoch krivej výpovede. Je pritom preukázané aj to, že potreby maloletého sa za uvedenú dobu hradili aj z úspor, ktoré šetřili dieťaťu rodičia za trvania manželského spoluzitia. Otec sa teda na potrebách maloletého podieľal jednak uhradením nákladov za bývanie aj za maloletého, platením stravy v školskej jedálni, ale aj finančnými prostriedkami, ktoré zaslal do rúk matky, ako aj inou formou, keď maloletému kupoval potrebné veci, vrátane obuvi a oblečenia a školských potrieb. Matka síce tvrdenie otca popiera, ale svoje tvrdenia nepodložila dôveryhodnými dôkazmi a je preukázané aj to, že tento svoj návrh podala na súd iba 13.03. 2013, teda po tom, keď pojednávanie vo veci rozvodu ich manželstva bolo odročené za účelom ďalšieho dokazovania. Z týchto dôvodov súd nepovažoval návrh matky na určenie výživného za obdobie od mája 2012 do konca mesiaca október 2012 za dôvodný a v tejto časti jej návrh na určenie výživného zamietol.

Z prevedeného dokazovania je preukázané aj to, že starostlivosť maloletého zabezpečuje matka, ktorá pre túto starostlivosť má vytvorené podmienky a samotný maloletý prejavil túžbu žiť v jej domácnosti, ako to vyplýva aj zo samotného znaleckého posudku z odboru psychológie, ktorý bol podaný v konaní o rozvod manželstva rodičov. Súd preto maloletého zveril do starostlivosti matky a otca zaviazal prispievať na jeho výživu od 01.11. 2012 po 180,- Eur mesačne. Súd pri určení výšky výživného zohľadnil vek a odôvodnené potreby maloletého, ako aj majetkové, finančné a zárobkové pomery obidvoch rodičov a prihliadol aj k tomu, že rodičia okrem maloletého nemajú ďalšiu vyživovaciu povinnosť. Podľa názoru súdu výživné po 180,- Eur mesačne na maloletého zo strany otca zodpovedá zisteným pomeroch a je v

súlade aj s odôvodnenými potrebami maloletého, s prihliadnutím aj na to, že voči nemu má vyživovaciu povinnosť aj matka.

Od 01.11. 2013 otec na výživu maloletého prispieva, keď v novembri 2012 mu zaslal výživné v sume 130,- Eur a od decembra 2012 na výživu maloletého zasiela po 150,- Eur mesačne. Zaplatil teda za uvedené obdobie výživné v úhrnnej sume 880,- Eur. Súd však určil výživné na maloletého zo strany otca po 180,- Eur mesačne a preto otcovi vyčíslil aj nedoplatok na výživnom, ktorý za uvedené obdobie od 01.11. 2012 do 30.04. 2013 ešte predstavuje sumu 200,- Eur. Tento nedoplatok na výživnom súd uložil otcovi zaplatiť do 15.06. 2013 do rúk matky.

Rodičia sa na stykoch otca s maloletým nedohodli. Matka preto navrhla upraviť aj styky otca s maloletým a to každý druhý týždeň v mesiaci cez víkend od piatku do nedele. Otec styky s maloletým navrhol upraviť aj počas školských prázdnin. Je síce preukázané, že v súčasnej dobe sa maloletý s otcom stýka, ale tieto styky nie sú pravidelné a v poslednom období maloletý netrávi u otca víkendy. Záujem maloletého si však vyžaduje, aby sa nenarušil vzájomný vzťah a citová väzba medzi ním a otcom. Otec dieťaťa taktiež má právo sa podieľať na jeho výchove a starostlivosti aspoň formou pravidelných stykov. Vychádzajúc z týchto skutočností, s prihliadnutím na samotný záujem maloletého, súd preto upravil styky otca s maloletým tak, že otec sa s ním bude mať možnosť stýkať každý druhý týždeň v mesiaci cez víkend s tým, že vždy si maloletého prevezme od matky v piatok pred jej bytom o 16.00 hod. a v nedeľu o 16.00 hod. maloletého matke na tom istom mieste odovzdá. Otec bude mať možnosť sa s maloletým stýkať aj polovicu všetkých školských prázdnin a to prvú polovicu letných prázdnin v mesiaci júl a druhú polovicu jarných a zimných prázdnin tak, že vždy v deň, ktorý pripadá na prvú polovicu letných prázdnin a druhú polovicu jarných a zimných prázdnin si maloletého prevezme od matky pred jej bytom o 9.00 hod. a v deň, ktorý pripadá na druhú polovicu letných prázdnin a koniec zimných a jarných prázdnin maloletého matke odovzdá o 16.00 hod. na tom istom mieste. Obidvaja rodičia budú povinní súdom upravený rozsah stykov dodržiavať a matka bude povinná maloletého na styk s otcom riadne pripraviť a odovzdať a prevziať ho od otca. Pokiaľ sa v budúcnosti preukáže, že tieto styky sú v súlade so záujmami maloletého, rodičia budú mať možnosť sa dohodnúť aj na rozšírení stykov, resp. budú mať možnosť podať návrh na súd a žiadať o zmenu úpravy stykov otca s maloletým.

Výrok o trovách konania sa opiera o ustanovenie § 146 ods. 1 písm. a/ O s p.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Košiciach do 15 dní od jeho doručenia v 3 vyhotoveniach.

Podľa § 205 ods. 1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných záležitostiach / § 42 ods. 3 O.s.p. / uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej možno odôvodniť len tým, že
a/ v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
b/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
c/ súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
d/ súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
e/ doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené / § 250a /,
f/ rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia / § 251 ods. 1 O.s.p. /